

la veu de benicarló

Setmanari d'Informació General i Cultural • Divendres, 11 de novembre de 2005 • Núm. 509 • Any X • 1 Euro

FUTBOL SALA: El Benicarló FS Grupo Poblet perd (5-7) contra el Fiat Torrejón

La Veu incorpora nous col·laboradors

Nou abocament de fecals a la platja del Morrongo

... però ells i elles estan ací

Durant tota la història de la humanitat les migracions han estat un fet constant. Cada cert temps han hagut moviments de població d'uns llocs a uns altres. Unes vegades ha estat per ocupar terres "deshabitades", altres per "envair" països ja ocupats. De vegades les migracions han estat pacífiques, d'altres molt violentes. Ens la història de la humanitat trobem de tot.

En el moment concret de la història que ens toca viure estem presenciant una nova migració, però aquesta és un poc diferent de les que hem pogut estudiar en el llibres. La migració que estem observant en la actualitat no és d'un poble que intenta ocupar o envair un altre poble. No. La migració actual està provocada per un munt de pobles, els pobres, els del tercer món, que volen participar de l'abundància, de la riquesa dels pobles més afavorits. (Caldria preguntar-nos d'on i com han vingut les matèries primeres que han permès el nostre desenvolupament).

Només fa cinquanta anys la comunicació entre

509

DES DEL 18 D'AGOST
DE 1995

totes les parts del planeta era ben difícil, però ara, qualsevol notícia en pocs segons ha recorregut l'orbe. Els pobles pobres tenen accés a la nostra informació, a les nostres pel·lícules, al coneixement del nostre nivell de vida. Això fa que la migració actual siga inevitable, i el que és més, només acaba de començar.

Com tot en la vida, el problema de la migració es pot emprendre de dues

maneres: veient la part positiva com enriquitment de tota societat o considerant només la part negativa, ignorant el problema fins que ens pete a les mans, i mirar els nousvinguts com estranys que venen a envair-nos.

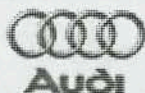
El repte que tenim no és fàcil i de tots depèn un poc: dels polítics, dels empresaris, de cadascun de nosaltres i del mateixos immigrants. És un problema més que tenim davant i no el podem ignorar. Podem tancar els ulls, mirar a un altre costat quan passe algú que no parla com nosaltres, però ells i elles, del sud, de l'est i de l'oest, estan ací.

CARXOFA: un bon basquet de carxofes per al nou cap de premsa de l'ajuntament de Benicarlo, o com li vulguen dir, Àlex Gozalbo. Des de la Veu de Benicarló et desitgem molta sort i un bon futur treballant des de l'ajuntament per a tots els benicarlandos. Àlex, la nostra enhorabona i a la faena, que n'hi ha molta per fer.

PANISSOLA: una dotzena de panissoles enganxades pels mitjons i donant picor als turmells per a l'il·luminat que ha tingut la idea de plantar la gespa de tots els camps de futbol de Benicarló, els tres a l'hora. ¡¡¡Mira que haver d'anar al poble del nord per a poder jugar a futbol!!! Senyor(s) regidor(s), a més de fer coses, s'ha de pensar, i fer-les bé.

ESTELLER IMPORT

Entrada taller: Pg. Febrer Soriano

Exposició: Avda. Magallanes, 1

Tel: 964 47 17 08 - Benicarló

AUTO ESTELLER

Ctra. N 340, km 142

Tel: 964 40 07 68 - Vinaròs

Com els integrem?

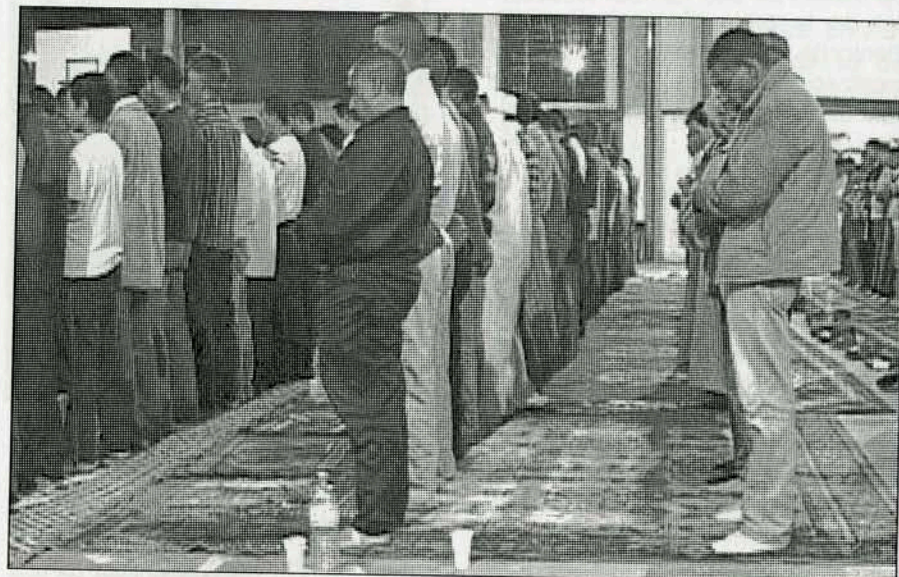
Iniciatives com la creació d'associacions integradores a la nostra ciutat topen amb la incomprensió d'unes lleis que no els consideren ciutadans de ple dret

text REDACCIÓ

El debat està al carrer. A Benicarló, intenten obrir-se a la societat local organitzant activitats i participant en les que des del municipi s'estableixen. L'equip de govern s'apropa a aquests col·lectius. La possibilitat que algun dia puguem arribar a votar en els comicis municipals sembla que està més prop. Els immigrants reclamen el dret al vot en els municipis en els quals estan empadronats, als quals contribueixen pagant els seus impostos com qualsevol altre ciutadà. Alguna cosa caldrà fer, perquè el que està clar és que no podem tancar els ulls a una realitat que a Benicarló s'ha tornat quotidiana i habitual. Intentar posar ordre en el desordre provocat per les errades del sistema és difícil. Els primers passos ja han començat a donar-se, vacil·lants, en pro de la integració d'aquests col·lectius en la nostra societat. **La Veu** fa aquesta setmana un repàs a la situació actual i deixa les portes obertes a la reflexió. Perquè el problema és de tots.

ALIANÇA DE LES CIVILITZACIONS

L'Aliança de Civilitzacions és la fórmula llançada per José Luis Rodríguez Zapatero, president del Govern, per a intentar la pau a la Terra. Va ser a l'ONU, al setembre de 2004, quan es va llançar la proposta. I diuen que Kofi Annan, secretari general de l'organització es va entusiasmar amb el parlament de Zapatero. La Lliga Àrab i la majoria dels països sud-americans s'han sumat al projecte, mentre que el primer ministre turc, Recep Tayid Erdogan, s'ha ofert com garant de la idea. La 'visió' de Zapatero iniciava la seva marxa real al setembre d'aquest any, amb la creació del Grup d'Alt Nivell, integrada per quinze membres de setze països. Ells seran els encarregats d'organitzar debats, elaborar un Pla d'Acció que convertisca les paraules en fets i avaluar les amena-

ces a la pau, alertar sobre els extremismes i promoure l'harmonia entre societats. Tan senzill de dir i tan complicat de materialitzar.

La paraula 'integració' passa a un segon pla per a la Unió Europea. Ara es tracta de destriar el que ens uneix i el que ens separa per a poder arribar

sembla temors i resquemors i afavoreix conflictes internacionals. La proposta de Zapatero, no caldr-lo, ha rebut les crítiques dels sectors més conservadors de la política mundial.

IMMIGRANTS A BENICARLÓ

Traslladada la proposta a l'escala municipal, crida l'atenció l'acostament cap a les diferents nacionalitats que conviuen a Benicarló que ha propiciat l'equip de govern. El cas més impactant és el del col·lectiu marroquí, als quals el PSPV va animar a crear una associació. El nom amb el qual es va batejar pretén ser un joc de paraules que fa l'ullet a la nostra llengua. AMIC són les sigles de l'Associació Marroquina d'Integració Cultural. El col·lectiu va néixer amb tan sols catorze membres, però en menys de dos mesos, ja han arribat a reunir-ne més de cent cinquanta. Un dels seus objectius és assolir la integració i la convivència en pau amb la societat que els ha acollit. Durant la Fira d'Entitats que es va celebrar el passat mes d'octubre van celebrar la seva posada de llarg davant la societat. Però no van ser els únics. Equatorians i colombians que formen part de les associacions d'immigrants d'aquest col·lectiu, van participar també en la mostra. El seu folklore, costums i cultura, van poders ser

a viure en pau. En resum, la cultura és el que finalment sembla tenir la culpa de tot. Segons el diccionari de la Real Acadèmia de la Llengua cultura és "conjunt de coneixements que permet a algú desenvolupar el seu judici crític". Que és justament el que busca l'ONU. Ser crítics amb la situació que està vivint el món en aquests moments, que el xoc de civilitzacions afavorit per la globalització

A Benicarló representen el 17%

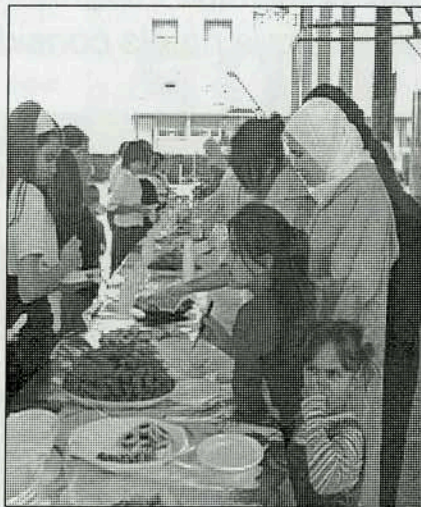
ve de la pàgina anterior

admirades per primera vegada al costat de la resta d'associacions de Benicarló. Era un pas avant en la normalització d'aquests col·lectius que des de fa anys conviuen amb nosaltres en el mateix entramat urbà. Durant la jornada, va néixer la idea de celebrar un festival de folklore i aquests col·lectius mostraren la seva riquesa cultural. De fet, l'associació de marroquines ja ha celebrat reunions amb altres col·lectius d'immigrants per a intentar articular activitats conjuntes, amb l'esperança que tinguin millor acollida que l'exposició que van organitzar en l'antiga presó. Molts estrangers però pocs benicarlondos es van apropar a les instal·lacions.

Totes aquestes iniciatives dels col·lectius d'immigrants estan rebent el suport de l'actual equip de govern, que intenta arribar a la normalització de les relacions. Les recents declaracions d'Enric Escuder, alcalde de Benicarló, al·ludint a la necessitat de comunicació com pas previ a la integració, encaixen amb la línia oberta per Zapatero. Les reunions amb aquestes entitats no són estranyes ja en el consistori. Es van iniciar gràcies al procés de regularització d'immigrants iniciat pel govern central, durant el qual els socialistes van prestar el seu suport als marroquins.

DIFICULTATS PER A LA INTEGRACIÓ COMPLETA

Els col·lectius d'immigrants, no obstant això, tenen en contra els recels de la nostra societat. Malgrat els esforços per condemnar els atemptats terroristes islàmics que es van realitzar des d'AMIC, que ha obert una via de comunicació amb els mitjans comarcals, la delinqüència segueix sent un dels llastos que duu amb si la marginació. I no cal oblidar que molts dels immigrants estan vivint en la nostra ciutat per sota del nivell de pobresa, en cases ocupades i amb treballs il·legals. Són les errades d'un sistema que s'ha vist desbordat per l'arribada massiva d'immigrants, aguditzada en les zones costaneres. A Benicarló, ja representen prop del

17% de la població empadronada. Fora de les dades oficials, els que viuen en la marginalitat, són els qui provoquen en definitiva els recels de la població.

Els 'legals' intenten buscar un buit en aquesta societat i ningú s'estranya amb la presència de locutoris, botigues d'àrabs o comerços dedicats a satisfer els hàbits de consum dels immigrants. Per als llatinoamericans, nombrosos locals d'oci s'ha obert en 'el carrer del vici', abans ocupada per negocis dedicats al públic "local". L'aspecte dels nostres carrers també ha canviat i s'ha vist enriquida per la presència en elles de gents d'altres cultures. És habitual veure córrer als xiquets magribins darrere de la carrossa dels Reis Mags per a recollir els caramels que llancen, encara que no participen del ritual religiós que simbolitzen. Més curiós és veure'ls lluitar per fer-se amb una coca de Sant Antoni, beneïdes amb aigua i el ritual catòlic.

Però no tots els benicarlondos els veuen amb els mateixos bons ulls, un sentiment que enllaça amb l'enquesta publicada per GALLUP sobre Percepció del nombre d'immigrants a Espanya. Més de la meitat dels espanyols, 59,4%, creu que Espanya acull més immigrants dels que pot, un 21,7% de la població pensa que és un nombre entorn del que pot rebre, mentre que un 13,7% opina que és menys del que pot acollir. El percentatge d'entrevistats que no es pronuncia en un sentit o un altre és del 5,3%. En la nostra zona, els entrevistats són

els qui sostenen, en major mesura, que hi ha més immigració de la possible. La integració d'aquests col·lectius, per tant, es presenta com una tasca difícil.

EL VOT DELS IMMIGRANTS

Un altre dels temes candents de l'actualitat al voltant dels col·lectius d'immigrants és la possibilitat que un dia puguin arribar a exercir el vot en les eleccions municipals. En aquest sentit, les organitzacions socials Centre per a la Defensa i l'Estudi dels Drets Humans, ARI-Perú, i Amèrica-Espanya Solidaritat i Cooperació (AESCO) ha anunciat que demanaran el vot per a aquells immigrants que siguen residents estables de fet i estiguen empadronats, independentment de la situació administrativa. Aquestes entitats reclamen que els immigrants amb residència estable puguin tenir dret al vot en les eleccions locals i que el Govern espanyol i els partits polítics realitzen els canvis legislatius necessaris per a fer extensible el dret al vot a totes les persones residents.

El terme "residència estable" inclou no només a aquells immigrants que tenen permís de residència formal, sinó també a aquells que, vivint, treballant, contribuint i formant part de la comunitat social, no tenen la seva documentació en regla a causa de la Llei d'Estrangeria, però estan empadronats. Per altra banda, els canvis legislatius que es reclamen inclouen la reforma de la Constitució en el seu article 13, tal com es va fer en 1992 per a concedir el dret al sufragi als estrangers comunitaris. El principal objectiu d'aquesta breu campanya, que finalitzarà amb la celebració d'aquestes pròximes eleccions, és aprofitar els comicis per a iniciar un debat social sobre la necessitat d'igualar en drets a qui tenen els mateixos deures.

Fins al moment, han recollit fins a ara més de 20 adhesions d'organitzacions socials (Metges del Món, ECOE, Alliberament-Amauta, Hetera, RCADE, CAUM, Dinamo Alternativa social, Cultural Yatedigo,.) de suport a immigrants (COMRADE, APLA, MALEVA ...) i de Veïns (Orcasitas, Vallecas, San Fermín).

No canalitzaran tot el Barranquet

text NATÀLIA SANZ

La Conselleria d'Infraestructures no assumirà el cost total de la canalització del Barranquet al seu pas per Benicarló. Enric Escuder, alcalde de Benicarló, ha denunciat que l'administració autonòmica ha eludit fer-se càrrec de les obres en la zona no urbana del municipi i sufragarà només els costos de la canalització en el tram de la desembocadura. "El projecte bàsic de la canalització completa ho pagaran, però l'obra no". El primer edil ha mostrat el seu disgust per esta decisió "perquè els desbordaments es produeixen justament en esta zona" i l'elevat cost de l'obra no permet que el consistori assumisca els costos. "Ara es tramitarà la documentació al ministeri perquè ho tinga en compte de cara a pròxims pressupostos", explica Escuder. L'alcalde de Benicarló

ha mostrat la seua intenció que siga la Confederació Hidrogràfica del Xúquer qui es faça càrrec de les obres ja que suposa un gran gasto per al municipi impossible d'assumir.

L'anunci fet per Severiano Sánchez, director general d'Obres Públiques a l'alcalde de Benicarló "ha canviat la idea que l'ajuntament tenia sobre les obres", diu Escuder. El primer edil ha assenyalat que en la revisió del PGOU que en estos moments s'està realitzant s'haurà de tindre en compte este extrem ja que "estes zones afectades pel PATRICOVA han de continuar sent no urbanes" pel perill d'inundacions que poden patir". A més, ha assenyalat que "açò limita el creixement urbà d'estes zones" que en principi podrien considerar-se com urbanitzable si el barranc es canalitzara. El govern autonòmic, d'altra banda, es farà càrrec de les obres del nou pont de la desembocadura,

que apareixen reflectides en els pressupostos del 2.006 amb un import de 586.000 euros. Escuder confia que al Gener es puguen reiniciar les obres, paralitzades des de març a causa de problemes amb l'ocupació dels terrenys afectats.

Cal recordar que el dia tres de novembre es van complir dos anys del desbordament del barranc, que va provocar greus inundacions en les vivendes confrontants al llit. Les intenses pluges que van caure sobre Santa Magdalena de Polpís, on naix el barranc, van provocar el seu desbordament a Benicarló a causa de la incapacitat del pont de la desembocadura d'assumir la gran revinguda que es va produir. En aquell moment, es van iniciar els tràmits per a substituir el pont per un altre més capaç i per a canalitzar el barranc. Dos anys després, cap de les dos obres s'ha realitzat encara.

Revisaran la carretera amb Peníscola

text NATÀLIA SANZ

La Generalitat Valenciana revisarà el projecte de la carretera Benicarló-Peníscola a causa de les reclamacions presentades pel consistori benicarló. Enric Escuder, alcalde de Benicarló, ha tornat a posar sobre la taula de l'administració autonòmica les seues reclamacions sobre el traçat, que en el tram corresponent a Benicarló, que discorre per zona urbana, "no s'adapta al PGOU". Escuder ha recordat que el disseny del vial, que comunicarà ambdós poblacions per l'interior dels termes municipals té un tractament diferent. Així, mentre que en el tram que discorre pel terme de Peníscola "hi ha il·luminació, arbrat i carril bici, en el de Benicarló no". El primer edil de Benicarló diu no entendre estes diferències tractant-se del mateix vial de connexió. En este sentit, ha rebut el compromís de l'administració autonòmica, que ha dit revisarà el projecte "perquè el traçat siga uniforme". No és la primera vegada que l'ajuntament de

Benicarló expressa les seues queixes sobre el traçat de la carretera de connexió entre les dos ciutats. En el mes d'agost, poc després que el vial sortira a licitació, el primer edil ja expressava les seues queixes al considerar que els veïns havien construït les seues vivendes respectant el PGOU i el traçat antic de la carretera, que ara no es respecta a pesar de les nombroses alegacions que van presentar els propietaris al projecte.

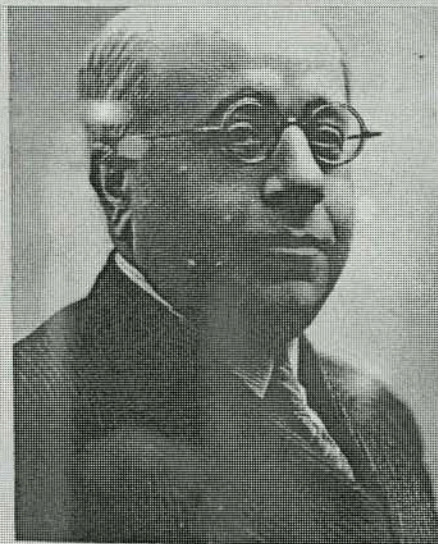
La conselleria d'Infraestructures i Transport va iniciar la licitació de les obres del vial de connexió entre Peníscola i Benicarló a finals del mes de juliol, i que es troben pendents d'adjudicació. El pressupost base de licitació va quedar establert en set milions nou-cents mil euros. El termini d'execució marcat en la convocatòria és de trenta-sis mesos. En este sentit, el Consell ha destinat en els pressupostos per al 2.006 set milions vuit-cents cinquanta-sis mil euros, dividits en tres anualitats. En el 2.006, es destinaran per a la construcció d'este nou vial un milió d'euros, mentre que en el 2.007, el pressupost consigna quatre milions i la resta per al 2008.

El llegat d'Azaña

text NATÀLIA SANZ

La velada en Benicarló, el testament polític de Manuel Azaña, representat en el mateix lloc on el president de la República Espanyola situa l'acció de l'obra: l'albergue de Benicarló, avui Parador de Turisme. Set ciutadans, representants de diferents sensibilitats polítiques, en el paper de set personatges presoners d'un destí tràgic. Una producció de "Teatro de Guardia", dirigida per Josi Ganzenmüller.

La velada en Benicarló va ser escrita entre abril i maig de 1937, en plena Guerra Civil. Es tracta d'un diàleg entre diferents personatges que coincideixen en l'antic albergue de carretera, punt estratègic d'encontre de rellevants reunions mantingudes al llarg del conflicte. A través de l'intercanvi d'opinions entre els actors, Azaña representa les diferents sensibilitats polítiques que es van posar del costat de la República. Des dels socialistes moderats als anarquistes de la CNT, Azaña mostra les contra-

*A un amic meu i conegut
Marcelino Domingo, amb el meu afecte
Manuel Azaña*

La fotografia dedicada a Domingo

diccions d'uns essers humans atrapats en la difícil circumstància històrica que els va tocar viure. La velada en Benicarló, mostra també el conflicte intern del president de la República, abocat a liderar un enfrontament

Un instant de la representació

bel·licós que el propi Azaña atribueix menys al conflicte entre idees, que al propi caràcter dels espanyols. L'edició d'enguany va comptar amb una agradable troballa, com és una fotografia dedicada a l'alcalde Marcelino Domingo.

La velada en Benicarló és una recreació amarga de les causes d'una guerra entre germans. Però entre les cendres de la devastació, Azaña veu possible la redempció. Resumeix la recepta en tres paraules que tanquen l'obra: "Pau, pietat, i perdó".

Bon començament

text C.N. BENICARLÓ

El passat cap de setmana, 5 i 6 de novembre, es va celebrar a la piscina municipal de Benicarló el 1r Trofeu Interclubs G-4 amb la participació de sis Clubs de la Província de Castelló. I com era d'esperar, els nadadors i nadadores del Club Natació Benicarló van ser en gran mesura els protagonistes, els quals van donar tot el que s'esperava d'ells i més. I tot i els nervis de "nadar en casa", van guanyar les il·lusions d'este jove equip. Amb l'incondicional suport de l'afecció, que des de les grades no va parar de donar ànims, a la vista dels excel·lents resultats obtinguts en les diferents sèries, els nostres nadadors s'han col·locat en una excel·lent posició de sortida, de cara a convalidar aquests resultats en les competicions autonòmics. Ara només cal esperar si serà així, a l'espera de saber, per a aquesta nova temporada, les marques mínimes exi-

gides per a les esmentades competicions.

El pròxim cap de setmana, el Club Natació Benicarló es desplaçarà a la ciutat d'Onda amb els peques del G-1 i G-2. Molta Sort

NW2k5 a la palestra (1/2)

text JOSEP V. TAUS

En plenes festes patronals va tindre lloc la NW2k5. Amb aquest críptic acrònim --què seríem els informàtics sense acrònims?-- es batejava l'edició del 2005, i ja en van tres, de la Netweekend.

De la mà de l'Associació d'Usuaris de Noves Tecnologies (AUNET), ordinadors, antenes, consoles, vídeo-jocs, conferències, aficionats, banda ampla, professionals, Internet, tallers, comunicacions, aprenentatge, hackers, acampada, routers, programació, modding, ... es van aplegar en un caos ordenat (o en un ordre caòtic, encara no ho tinc clar), a Benicarló. La Veu ha tingut l'oportunitat de parlar amb dos dels impulsors de la campus party benicarlanda -per entendre'ns i sense ànim d'ofendre- els quals, a més, són membres fundadors d'AUNET i professionals de la informàtica.

Açò és el que el binomi, Paco Albiol i Salva Gregori, ens ha contat.

La Veu: Comencem amb una pregunta complicada. Què és la Netweekend?

Salva: Netweekend és com una festa familiar d'internautes on tots intercanviem informació. Està feta per tots i per a tots. Qualsevol persona amb ganes d'aprendre i de treballar és ben acollida. A més, les conferències fan que vinga gent molt interessada i formada.

Paco: És una festa. Un punt de trobada d'amants de la informàtica, ja siguin usuaris o professionals. Tots junts gaudeixen d'uns dies de convivència que cadascú aprofita com millor creu: jugant en grup, fent contactes i amistats, establint relacions professionals...

La Veu: Respecte la campus party del cap-i-casal, què la fa diferent?

Salva: Principalment el volum. La campus és una party massa gran. És com anar per una ciutat: ningú coneix a ningú. A més, la campus està impulsada per una empresa que es guanya la vida amb ella. Nosaltres la fem sense esperar res

a canvi. És una passada la satisfacció personal que tens quan veus tanta gent passant-s'ho bé.

Paco: La gran diferència és el factor humà. A la Netweekend tots volen conèixer els altres participants i les activitats fomentades per l'organització van orientades en eixe sentit. Un altra diferència és la participació directa de tots durant el transcurs de Netweekend. Qualsevol participant té la completa llibertat d'organitzar activitats. Per exemple, en aquesta edició, els tornejos de vídeo-jocs han estat organitzats per un parell de participants que van convocar a la gent utilitzant els fòrums de la web. A destacar, també, la seguretat: en tres edicions no hi ha hagut cap "desaparició" de material informàtic ni cap alteració de la bona convivència entre participants.

La Veu: Quanta gent hi participeu en l'organització?

Salva: Aquesta pregunta té xanxa. A principi d'any en som molts, però tal i com augmenta la feina, som menys gent. A nivell organitzatiu podem comptar al voltant de vuit persones participant activament a banda dels col·laboradors. Hi ha molta gent que treballa a l'ombra: fent gestions, ficant cables, canonades, ... Sense ells Netweekend no seria el mateix.

La Veu: Satisfets amb la parti-

cipació d'enguany?

Paco: A Aunet hem aconseguit l'objectiu que ens vam marcar per a NW2k5: menys quantitat i més qualitat. És difícil per a un grup tan reduït de membres en l'organització atendre com es mereixen 250 persones les 24 hores del dia durant quatre dies. En reduir la xifra de participants a 150 hem aconseguit, d'una banda, gairebé omplir totes les places, i de l'altra, garantir els serveis i l'atenció que es mereixen.

La Veu: És només per a joves "penjats"? Per a frikies?

Salva: Caram!, tothom pensa el mateix però estan molt equivocats. És una festa per a tots. Hi ha gent de totes les edats i de totes les condicions socials. A Internet tots som iguals... encara que -somriu-- hi ha molt de friky solt.

Paco: També s'arrimen professionals altament qualificats, treballadors de grans empreses del sector informàtic, que utilitzen Netweekend com punt de trobada per passar uns dies junts i compartir experiències.

La Veu: Hi ha qui diu que les party només són per a "pirates" recelosos d'omplir el disc dur de cançons, pel·lícules i fotos pujades de to. Tenen raó?

Salva: La majoria de gent, busca la convivència i passar-s'ho bé. Te'n recordes de les colònies quan tenies 14 anys? Doncs, és el mateix però amb l'ordinador baix del braç.

Paco: Recorda que les veïnes del poble que acollia les colònies sempre deien que els xiquets eren uns bandarres. Avui els hi diuen pirates.

La Veu: Què destacaríeu de l'edició d'enguany?

Salva: La comoditat al recinte. La nova distribució ha sigut tot un encert.

Paco: Molta gent ens ha felicitat per el bon aspecte que li hem donat a l'annex del poliesportiu. L'afluència de públic també ha sigut molt gran, durant tot el dia teníem visitants i l'àrea d'accés públic a Internet no ha estat buida en cap moment.

El Benicarló 'underground'

text LA COLLA DE TAFANERS

Aquest mitjà s'està convertint en un mitjà catapulta. Després que hagués aprovat l'oposició i ser nomenat, el company Gozalbo, com a "alguna cosa" de premsa del nostre ajuntament, la resta de col·laboradors d'aquest setmanari ha posat les seues barbes a remullar a veure quin càrrec els tocarà. Com de La veu surten els millors professionals! L'enhorabona per a un excel·lent professional!

Com és que tornen a repetir-se les pudors nauseabundes matineres en aquest poble? No s'havien acabat les cremades de brossa als nostres abocadors "legals"? Quan de temps, més, haurem de suportar aquesta mena de burla que és que no tinguem una planta de reciclatge en condicions? Que no paguem prou perquè algú se'n fes càrrec de tamanya tocada de pebrots? Quantes bronquitis, i d'altres malalties pitjors haurem de patir per a que algun polític faça alguna cosa? On està el nostre diputat Mundo a les Corts valencianes? Està míssing? O és que se'n dona vergonya de no aconseguir res per els benicarlantos?

L'altre dia un conegut ens comentava als tafaners un fet curiós. Ens deia, que ell sempre havia estat crític amb l'antic regidor d'esports "Marçalet", no li havia agradat mai com gestionava la regidoria amb el tracte amb les entitats, però reconeixia, molt al seu pesar, que estos que hi ha ara l'acabaran ficant al pedestal. És preguntava com era possible que tots els equips de futbol de la nostra ciutat, tots, de totes les categories, hagen tingut que fer "estampida" del nostre poble per a jugar a corre-cuita en altres ciutats veïnes perquè a una "lumbera" se li ha ocorregut replantar

tots els camps de futbol de la ciutat a la vegada. Com es podia ser tan ase. Ni el pitjor "Marçalet" hagués fet una animalada semblant! Qui ha estat el responsable, polític (no n'hi ha d'altres), que ha permès aquest despropòsit que ha afectat a tants de xiquets de la nostra ciutat? A veure si surt al carrer i assumeix la seua cantada!

Igualment l'altre dia a un tafaner un mariner, amoïnats, pel que els està tocant viure, des d'ací el nostre suport, ens comentava una fet curiós. Com deia ens va fer veure que ara teníem dos barraques, la nova i la vella. Sí, la vella, que com és típic en aquest poble, sembla que allí està no se sap per a que. Com en aquest poble tot ho volen aprofitar ens va transmetre aquesta idea: com la nova (encara que una mica a mitges) ja funciona i és veu que no saben que fer amb la vella, la de llauna, que sembla un casal faller, podien donar-la a la Junta Local Fallera per a que fes ús d'ella i així apropar les falles al món mariner. Fins i tot, proposava sinó estaria bé que és fera una falla marinera.

Quin embús! Començava a la plaça de la constitució i com el carrer la mar estava tancat, tots tiraven pel carrer de Colom, avinguda de lecla i cap al carrer del Cortijo, doncs com deia, tot era un trenet de cotxes un darrera de l'altre. El que menys, renegava, el que més ja us ho podeu imagi-

nar, li devien xiular les orelles als regidors responsables de no haver previst aquest colapso circulatori tant bestial. Si en aquest poble la circulació sempre ha estat tota una odissea, eixe dia es va convertir en una ... (fiquen vostés els adjectius). Algú serà capaç d'assumir la seua cantada? Encara no han fet allò de ficar cebes a la cantonada?

Vist el que estem veient, amb tanta cantada, els tafaners i sense que servisca de precedent, alguna vegada intentem fer propostes positives, hem pensat que tots els cantaires de la nostra casa consistorial es podien reunir sota una nova bandera benicarlantada, la d'una Coral Consistorial. Cada més podrien ficar-se a la plaça eixa que encara té el rètol de festes i, passar després el plateret. Segurament la gent pagaria per veure la funció. I els diners recaptats podrien servir per a cobrir totes les mancances que no han esta capaços de resoldre. Només és una proposta!

I parlant de resoldre, els tafaners van ser-ne uns més, entre els bastants que n'hi havia a la platja del Morrongo, veient com la merda, en majúscules, surava per tot arreu davant l'esmentada platja. Això sí, amb tanta sequera que hem tingut fins ara, ni el regidor del Potet (del PP), ni els que hi són ara (el bipartit), tenen excusa per el lamentable espectacle de veure l'aigua de l'esmentada platja, que diuen té una bandera *asul*, de qualitat, amb una taca marronosa, de merda per a gaudiment de tothom. Com l'aigua de pluja no ha pogut ser la que arrossegues la merda a l'aigua, no plou, una de dos, o els regidors de la nostra ciutat són uns ineptes i mentirosos o, tota la ciutat ha tingut una passera de cagales que ha desbordat les clavegueres fins arribar a la mar. Vosaltres mateix.

Cap depuradora

text ESQUERRA UNIDA

El diputat autonòmic d'Esquerra Unida-Els Verds-l'Entesa, Ramon Cardona, ha afirmat aquest matí, que el greu problema de tractament de les aigües residuals en els pobles costaners del Baix Maestrat, continua sense vore una solució immediata, després d'analitzar les inversions en gestió i infraestructura de recursos hídrics contemplant en els pressupostos de la Generalitat per al 2006.

Cardona ha recordat que les inversions per trobar una solució definitiva com són la construcció d'estacions d'aigües Residuals (EDAR); als pobles de Vinaròs, Benicarló i Peníscola, és totalment insuficient, "estimen un cost de 78.140 € per a l'EDAR i col·lectors generals de Peníscola, però per al 2006 només 59.280 €, per tant, l'any que ve encara no s'haurà finalitzat amb els problemes de les aigües residuals, i tampoc es veu enlloc un intent de buscar una solució als problemes que està ocasionant la ubicació de la mateixa, que actualment es preveu molt a prop de zones habitades".

En el cas de Benicarló, el pressupost de 163.480 € conclou també en el 2007, sota la partida " Edar Bernicarló col. gral y bombeo emis. sumb: inversió que demostra que de nou, per al 2006 no es tindrà cap solució definitiva i que es va a desapropiar tota l'aigua en teoria tractada i llaçar-la directament al mar per mitjà d'un emissor submarí, si el tractament és bo i s'eviten els problemes de les aigües fecals que contaminaven aquests anys la platja del Morrongo, és un pas endavant, però apostar pels emissors submarins, en lloc de fer un aprofitament integral de l'aigua, és un autèntic malbarament i demostra el doble discurs carregat d'hipocresia del PP, de demanar aigua de fora i tirar la nostra.

Segon el diputat ecosocialista, el destinar unes quantitats tant minses a aquestes instal·lacions, demostren que no van a tindre solució ens els propers anys " en les esmenes que EU-Verds-Entesa vam presentar als pressupostos de l'any passat vam demanar incloure la construcció de noves EDAR en Peníscola, Benicarló i Vinaròs, amb partides d'un milió d'euros per a cada una d'elles, totes van ser rebutjades. Enguany tornarem a presentar esmenes demanant un increment pressupostari per al 2006, i incloure també una nova EDAR per Alcalà-Alcossebre, i que es contemplen plans per reaprofitar fins la darrera gota d'aigua, i això significa fer desaparèixer els emissors submarins".

OPUS 27

Ja ha infantat la princesa- presentadora,
Una infanta borbona: "Donya Leonora"
Tota Espanya ho celebra, que ja era hora,
que tingue la Corona successor / ora.

No ha segut un "Pelayo," com desitjaven.
I encara que ho sabien, secret guardaven.
Per donar gran sorpresa al "populatxo"
Quan van dir: "¡ Ai que és hembra, que no es un macho !"

Quin tràfec hi ha a "palasio", quina moguda,
"La infanta se ha cagado, traigan una muda."
Que aquest culet tan noble, de pell tan fina
No tolera el contacte amb la cagarrina.

Retocaran les lleis, cosa apropiada
Perquè quede tranquil·la la borbonada.
La infanta serà reina, glòria al senyor.
"Santiago y cierra Espanya" ¡ Viva Leonor !

MONÀRQUIC

Filant la xarxa

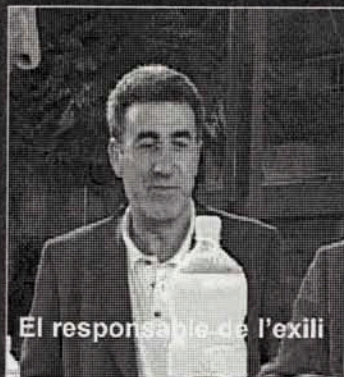

www.boicotejam.org

Web on els particulars i empreses catalanes, suposo que per extensió també els de la resta de Països Catalans, es poden oferir per ser boicotejats per tots els Jiménez Losantos i Rodríguez Ibarra d'Espanya.

La.Rata.Sensefils@hotmail.com

Peus

El responsable de l'exili

Aparcament prop del riu a l'exili

El partit

Altre comentarista exiliat

El camp de l'exili

El partit

text RODOLFO SERRANO

PACO DELCASTILLO

Si el lector és capaç de realitzar un important exercici d'imaginació, de molta imaginació, no resultarà difícil copsar en la seua ment les imatges que haurien d'acompanyar aquests peus de foto.

UTILIANO. A l'home del talante a Benicarló algú li ha marcat un gol per tot l'escaire. Això no s'havia vist mai. Tots, tots els equips de futbol del poble anant a entrenar fora (a Càlig, a Peníscola, a saber Déu on) i jugant els seus partits oficials en camps emprats.

L'EXILI. Sí, el Benicarló va haver de jugar a Vinaròs. El cronista, poc avesat a sortir de casa, va aparcar a la vora del Servol i no va poder evitar pensar en el pont del Barranquet i els sacs d'arena per a l'actuació que diu l'alcalde que faran quan ploja. Quan va vore la V símil Calatrava que amb tanta majestuositat presideix l'entrada pel nord del poble del costat va sentir alguna cosa, indescriptible, però alguna cosa. Riuades com les que es

van patir per aquests indrets nostres fa tres o quatre anys no les ha vistes ningú en tota la comarca mai i aquests senyors de la ciutat veïna tenen el seu barranc canalitzat, símil el Túria per València. La supina ignorància li va fer creure al cronista en qüestió que el caminet de saldó que voreja el Servol eren les famoses pistes de carrefur. Es veu que anava equivocat.

EL CAMP. Només entrar a les instal·lacions esportives, un aficionat benicarló va deixar caure com qui no vol la cosa un impropri com el que segueix: "Pa dixamos açò més haguera valgut que no mos hagueren dixat res" (sic). No és això tampoc. Certament aquell camp no és un model de perfecció. La gespa alta i els abundants clots feien difícil d'endevinar la trajectòria de l'esfèrica quan tocava al terra. Com que diumenge vinent es juga el derbi en el mateix escenari, Xoco va pensar que pot ser era una bona ocasió perquè els seus jugadors s'hi acostumaren. Quan des dels serveis de megafonia es va demanar una ovació d'agraïment a la directiva vinaros-senca per la seua amabilitat, la resposta, malauradament, no va ser unànime i només van aplaudir uns quants espectadors de tribuna.

Directora/ CRISTINA GARCIA
Cap de Redacció/ JORDI MAURA
Consell de Redacció/ XIMO BUENO,
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita
 Associació Cultural la Feram de Benicarló
 C/ Sant Francesc, 95
 Casal Municipal
 12.580 Benicarló Tel. 964.46.16.18
 FAX: 964.47.56.98
laveudebenicarlo@eresMas.com

Col·laborador
 CUC, XAVIER E
 MUSSOL, CAR
 JOSEP V. TAUS
 SEGARRA, RO
 Fotografies/ NA
 COS

de foto

a l'exili (1)

El partit a l'exili (3)

El mòbil exiliat

a l'exili (2)

El pernil exiliat

Dieguito també exiliat

EL PARTIT. Tal com s'aprecia a les instantànies, els noranta minuts van ser un atac i gol de l'equip local. Als deu minuts ja havien marcat els benicarlandos. Un tal Marcos Blanco que passava per allí va introduir l'esfèrica al fons de la xarxa tot aprofitant sengles indecisions de la defensa forastera i la davantera local. Els nostres buscaven amb afany el segon, però quan no els pals el porter van impedir que s'ampliara l'avantatge. Faltant poc per al final de la primera part un jugador del San Pedro va fer el gol de la seua vida, símil Vernia contra el Barcelona, i va deixar tota la parròquia amb la boca oberta. A la represa els nostres van acaçar a pilotades el porter foraster però ara amb la punta dels dits de la mà dreta, ara l'ungla del dit gros del peu esquerre, ara amb serení, les va rebutjar totes i l'empat va ser el resultat final.

EL PERNIL. Aquest bonic exemplar de cuixot que amb tant d'orgull exhibeixen Enriquet i la mare de Laio Burriel se'l deguera emportar algú cap a casa. A saber Déu qui. El cronista, com cada diumenge va fer la pertinent inversió de tres euros però res, no hi ha manera. Ell tenia el dos mil i escaia i va sortir un número superior al

quatre mil. Una altra vegada anirà més tard als llocs.

TECNOLOGIA PUNTA. Imatge mai vista. Durant el descans els jugadors suplents acostumen a pegar quatre xuts, a menjar pipes asseguts a la banqueta o a saludar coneguts que tenen a la grada... però cal reconèixer que això de parlar pel mòbil des del terreny de joc és realment novedós. Només hi ha en els anals de la història del futbol local l'antecedent de l'exentrenador Francesc Vicente, que responia a les trucades que rebia en ple partit.

DIEGUITO. Amb el deu a l'esquena, com Maradona. Mitjons caiguts, com Gordillo. Samarreta per fora, com Sanchis. Pantalons allà baix, com Cantinflas. Tot nervi, valent. Les lluita sempre totes. Com la passada temporada el racial futbolista grauer va muntar-la. En aquesta ocasió però va acabar expulsat. Dieguito, tot un personatge.

EL COMIAT. No hi ha foto, però els reforços que no ens van reforçar res (l'internacional per Guinea i el davanter del Motril) han deixat de pertànyer a la plantilla del CD Benicarló.

PERE BAUSÀ, J.COS, EL
URRIEL, NATALIA SANZ, EL
ES LLUCH, RAMON PARÍS,
TOLITO, JORDI MAURA, G.
ESPIERRE I EL SAMARUC
TALIA SANZ, JUAN CARLOS
TA, G. SEGARRA

Administració, subscripcions i publicitat/
964.82.84.68

Disseny/ © COPISTERIA GRÈVOL
Dipòsit legal/ CS-193-2004
Imprimeix/ GRÈVOL.
SANT BLAI N. 2 12580 Benicarló

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

A bombo i plateret

text JOSEP MANUEL SAN ABDÓN

Després de l'anunci de l'equip de govern municipal, el qual afirmava que totes les infraccions urbanístiques aniran a parar a la fiscalia, un calfred em va recórrer per tota la columna vertebral. Mira tu si comencen a enderrocar cases, una darrera de l'altra, fins deixar el terme, com l'estatut català, net i polit com una patena? Em vaig preguntar. Osti, de debò, la meua preocupació és com pot quedar el nostre poble! Us imagineu Benicarló, després d'haver passat les pales, els bulldozers, les aplanadores ..., com si hagués patit un bombardeig? Poca broma, que si es cert això que diuen que tenim tanta edificació il·legal, la visió que ens quedaria podria seria atterradora.

I per aquesta "visió" grossa, segons circula per cercles propers a la "casa", tenien ... un congelador. Sí, un congelador (així m'ho han contat i així us ho transmet), on anaven a parar totes les "suposades infraccions urbanístiques", podrint-se per secula seculorum, per a gaudiment dels infractors i tocada de pebrots de la resta de ciutadans complidors de les lleis. Així que, aquesta proposta, portada a bon termini, podria ser tota una vianda fresca enmig de tant de producte congelat. Jo, personalment, sempre he pensat que el producte fresc és millor que el congelat però, pel que hem vist i veurem, a l'ajuntament li agradava més el congelat.

Suposem que com és més barat (menys paperassa, menys inspeccions, menys maldecaps ... menys feina), doncs menys despesa i així ens ha anat.

Òbviament, si tenim en compte els anys que han passat des de l'última revisió del PGOU i amb tanta vista grossa, haurem de suposar que per a tant d'oblit es devia tindre llogada tota una nau a la "cope". A la casa gran tant gran congelador no l'hem vist enlloc. Però bé, sembla que tot toca a la seua fi i ... ara, tots a fitxar. Ja era hora, a veure si a partir d'ara amb una "nevereta" es conformen.

De tota manera, a mi (i suposo a molts més), ens assalta un dubte, açò, és com la llei de punt final i ... ací pau i allà glòria? Totes les animalades urbanístiques, que no estiguen prescrites aniran a parar a la fiscalia? Incloses les de l'ajuntament? Perquè no us penseu, que també se les gasten bones a la casa gran: la falta de llicència del nostre pavelló, les naus d'una coneguda empresa que té quasi tota l'última fase al polígon Industrial, la transformació salvatge que va sofrir una part important de la basseta del Bovalar, de secà en regadiu, les antigues drassanes, el mucbe inaugurar (amb quina llicència?), ...

No m'agrada ser malpensat però, si ens hem de guiar pels fets, açò sembla que només haurà estat una mena de bluf mediàtic per a sortir a la foto i

La guillotina

amoïnar el personal perquè aquesta pràctica tan estesa minve una mica?

Un exemple, el nostre patrimoni arquitectònic està protegit per una llei, la Llei de Patrimoni del 1998 i, algú s'ha preguntat perquè no l'ha aplicat amb la murallà de "la volta" a l'alçada de l'antic cinema Capitol, que el regidor d'urbanisme va dir que s'hauria de conservar. Algú s'ha preguntat, perquè es continuen obrint comerços al centre comercial de la N-340, quan des de carreters, és va dir que no és podrien donar llicències fins que estigués feta la famosa rotonda d'accés al nomenat centre. Quan pensa fer el nostre ajuntament el catàleg (eixe que obliga la llei des del 1998), de monuments, edificacions, etc., a protegir?

Fa mala pudor. Perquè així com han dit que denunciaran els infractors, a la vista del que hem exposat, l'ajuntament és podria considerar com infractor reincident? És denunciarà a si mateix davant la fiscalia? Una mica Kafka. I per acabar d'arrodonir-ho, algú no s'ha preguntat, perquè, si s'està revisant el PGOU, no es suspenen les llicències per a estalviar-nos, posteriorment, problemes més greus? Que no tenim un terme ja prou col·lapsat d'infraccions per a que ara es facen totes a corre-cuita perquè se'ns aveïna un canvi important, el nou PGOU?

Al final, molt mala pudor.

laveu debenicarló

els divendres al quiosc i no t'esperes al dissabte!

laveu debenicarlo

S'incorporen 13 nous músics

text A.M.CIUTAT DE BENICARLÓ

L'Associació Musical Ciutat de Benicarló compta amb tretze nous músics, que van ser rebuts ahir per l'entitat en el transcurs d'un cercavila. Gràcies a les noves incorporacions, la formació compta ja amb cent deu músics federats, la qual cosa li permet passar a ser considerada com a banda de primera categoria. Ahir al matí, els músics van desfilar pels carrers de Benicarló per a arreplegar en els seus domicilis als nous membres. El cercavila s'iniciava en la seu de l'entitat i es va dirigir en primer lloc a buscar la Musa de l'entitat. A continuació era el torn de dos germans, David i Francesc. Francesc no sap tocar cap instrument, però la seua afició per la música li va portar a sol·licitar l'entrada com a banderer en la banda.

És la primera vegada que l'entitat compta amb un banderer oficial. La banda de música ho va rebre a les portes del seu domicili

interpretant el cercavila 'València', després d'haver rebut la insígnia que ho acredita com a membre de l'entitat de mans de la Musa. La banda de música va continuar la desfilada pels carrers de Benicarló arreplegant als nous membres. Al front, un orgullós Francesc rebia la felicitació dels veïns mentre continuava la marxa portant la bandera oficial de l'entitat.

L'Associació Musical ciutat de Benicarló, amb aquestes incorporacions, ja ascendeix a més de 90 músics, les noves incorporacions van ser Francesc Ferrer Àvila, "bandera", David Ferrer Àvila, "trompeta", Boris Masip Comtreras, "fagot", Leticia Sospedra Alonso, "trompa", Alejandro Valle Roca, "saxo", Blanca Feliu Tena, "xelo", Luis Salvador Abad, "saxo", Raquel Tena Cucala, "trompa", Antonio Portaz Espasa, "tuba", Andrea Roig Giner, "Clarinet", Xavi Gil Jovani, "Saxo", Nuria Esbrí Esteller, "clarinet" i "Eduarne Gasulla", clarinet".

L'Associació de la Dona en marxa

text NATÀLIA SANZ

L'associació de la dona de Benicarló ja ha començat els cursos. En el seu local es donen cita tots els dies de la setmana nombroses alumnes que participen en les activitats que l'entitat organitza. Així, les alumnes de pintura a l'oli han començat esta setmana les classes. Algunes d'elles ja són veteranes en açò dels olis i els pinzells i arriben el primer dia amb els seus quadros quasi acabats. Remedios Burriel, professora de l'assignatura, s'encarrega de marcar les directrius finals i amb els seus consells, els quadros reben el toc final. Pinzellades precises i combinacions de colors van estructurant les composicions. Tocs de llums i ombres acabaran de definir els perfils d'estos quadros a què les dones es dediquen amb infinita paciència, la mateixa que es necessita per a assistir a les classes de patchwork que també impartix l'associació de la dona.

En este cas, ja han començat a preparar el nadal i boles i diversos adorns són el treball en què se centren les dones en estes dates.

La sequera (1)

E Després d'unes pluges tardorals "normals" climàticament parlant, la sequera quasi ha desaparegut dels mitjans de comunicació. Ha deixat de ser notícia de portada com ho va ser a durant el mes de setembre. Tanmateix, les autoritats polítiques no han deixat d'assenyalar la necessitat de més pluges quasi sense parar fins a final d'any per a recuperar les reserves hidrològiques.

L'any hidrometeorològic va des de l'1 de setembre fins a 31 d'agost, quan finalitza el període sec estival característic del clima mediterrani. L'any 2004/2005 ha sigut el més sec des de 1947, any quan comencen les dades fiables de precipitacions. La quantitat de pluges anual mitjana recollida ha sigut de 411 litres per metre quadrat (l/m²) quan en un any estadísticament "normal" en cauen 613 l/m². Aquesta davallada ha representat un 40% per sota de la mitjana. La majoria de regions peninsulars han tingut precipitacions més baixes que la mitjana dels darrers trenta anys.

El riu peninsular han dut un 57% menys d'aigua que l'anterior any hidrometeorològic. Quant a les reserves dels embassaments, a finals de setembre eren de 20.973 hectòmetre cúbics, un 39,4% de la capacitat total, un 20% per sota de l'any passat. La baixada no ha sigut uniforme en totes les conques hidrogràfiques: més important a les de la vessant mediterrània -sobretot a la del Segura- que a les de la vessant atlàntica. La davallada de reserves hidrològiques (20%) ha sigut la meitat que la de les precipitacions (40%) gràcies a que els dos anys anteriors foren plujosos.

Les conseqüències d'aquest any tan sec són paleses per gran part de la península. Hi ha zones a la Comunitat de Madrid on s'han assecat les carrasques, sols un de cada deu nius de perdius ha sortit endavant i s'ha perdut el 80% dels cultius de secà. A les comarques castellonenques, la producció de plantes aromàtiques a Els Ports s'ha reduït a la meitat i temporada de caça menor s'ha vist interrompuda per falta de captures. El regadiu de la conca del Segura s'ha reduït en un 70%.

Han començat les restriccions a pobles i ciutats. Hi ha pobles de Granada amb sols 8 hores d'aigua potable al dia, 56 pobles de Catalunya són abastats amb camions cuba i a la ciutat de Madrid es va a restringir el reg dels jardins, parcs i carrers. Es va a limitar el reg de camps de golf a la Costa del Sol i Catalunya. Una altra conseqüència és de caire energètic. L'any 2004 l'energia hidroelèctrica representà el 12,7% de tota la produïda a l'estat. La reducció del nivell dels embassaments ha disminuït la producció d'energia hidroelèctrica i durant els darrers dotze mesos s'ha generat sols el 60% de la produïda l'any passat. Aquest descens serà compensat amb una major generació de les tèrmiques de gas o carbó i, en conseqüència,

una major emissió de diòxid de carboni, el principal gas responsable de l'efecte hivernacle. Si l'any 2004 ja es superava el nivell base d'emissions (any 1990) en un 45%, s'espera que enguany aquestes assoleixen un 50%, molt lluny del 15% d'increment que fixa el Protocol de Kioto per a 2010.

Hem descrit les diverses "cares" de la sequera i dels seus efectes. Però, és difícil definir el que és una sequera i dir quan s'inicia perquè té moltes accepcions. Podem distingir-ne quatre: la sequera meteorològica, hidrològica, agrícola i socioeconòmica. La sequera meteorològica es caracteritza per una marcada reducció en les pluges.

Hidrològicament, es parla de sequera si hi ha un descens de les reserves d'aigua dels embassaments, aigües subterrànies o cabal dels rius. La sequera agrícola es dona quan la manca de pluges produeix un descens en les collites agrícoles. Una baixada de l'aigua dels sòls causa un menor rendiment dels cultius. També té sentit parlar d'una sequera socioeconòmica quan afecta a diversos

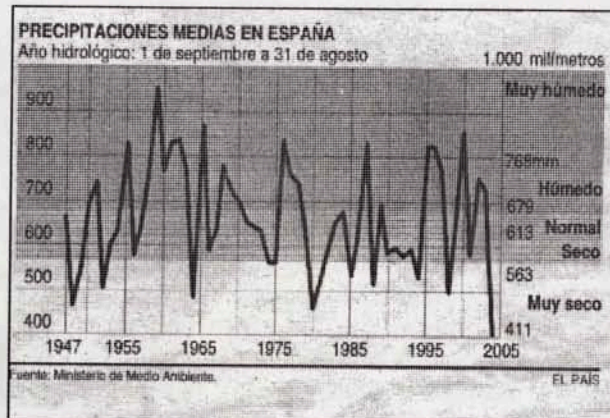
sectors productius (energia hidroelèctrica per exemple) o a l'abastament d'aigua potable a les ciutats.

Una sequera meteorològica causarà una sequera hidrològica i aquesta sequeres agrícoles, econòmiques o urbanes a mesura que es vagin ressentint els abastaments. Per exemple, per a un ciutadà urbà no té sentit parlar de sequera si continua brollant aigua per l'aixeta encara que faci molt de temps que no plou i l'aigua provinga d'un transvasament o d'una dessaladora. Són les restriccions o la manca de reserves per a un ús determinat el que causarà la percepció de sequera en els seus usuaris. Aleshores, la sequera és un fenomen complex, mediambiental direm, que per definir-la caldria considerar tant els règims pluviomètrics i hidrològics com els usos de l'aigua. Segons les dades exposades, la sequera de 2005 afecta a tots els àmbits esmentats.

El mes d'octubre s'inicià amb pluges intenses en certes zones com les comarques gironines on hi hagueren inundacions. Fins i tot arribà al sud-oest de la península un cicló, el Vince, ja transformat en tempesta tropical amb pluges intenses i vents de 70 a 80 km/h. Aquestes pluges tardorals han elevat les reserves hidràuliques dels embassaments a 41,7% de la capacitat total, a data de 8 de novembre. Aquestes reserves estan encara molt per sota de 60% de la capacitat total que seria el percentatge global mitjà per a aquesta època de l'any.

Falta molta més pluja per sortir de la situació de sequera encara que, actualment, no interressi als mitjans de comunicació i aquests, no ho oblidem, influeixen moltíssim en la percepció que tenim de la realitat. Podem parlar que actualment no hi ha sequera mediàtica.

Pere Bausà

Senyora Garcia

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista, el 508

text EL LECTOR

Aquesta setmana he trobat a faltar una de les coses que més m'agradaven. No sé per què s'ha acabat la sèrie dedicada als quintos. Potser l'encarregat de fer els muntatges s'ha atipat del contingut de tanta caixa de cervesa i no ha pogut aguantar la pressió. És una llàstima perquè la secció (?) tenia el seu d'allò i la seua gràcia. Encara que també podrien continuar amb una sèrie dedicada a casaments, bateigs, imposicions de bandes, eleccions de falleres, comunions i altres esdeveniments socials de gran transcendència. Cal recordar que el nostre poble és un acte permanent, perquè tothom ha de fer notar la seua imprescindible presència. Ara que estic llançat, li vull suggerir, senyora Garcia, que es podria aprofitar l'ampliació de les quatre pàgines més i introduir una nova secció - que ocuparia una pàgina- de crònica social. Això si que ven. Jo m'oferiria voluntari per a fer-la. Imagine's per un moment una pàgina -preferiblement amb fotos d'una certa qualitat- on aparequen notícies del "cuore local". Seria massa. Ben segur que les vendes es dispararien. Podrien ser la hola de Benicarló. Amb el temps les pàgines anirien augmentant i la idea utòpica d'una **Veu de Benicarló** amb totes les fotos a color es faria realitat. Clar, que per tal d'aconseguir aquesta fita caldria renunciar a certes seccions. Jo li ho soluciono. Jo seria el primer a marxar perquè la nova secció seria meua. Després -no cal dir-ho- s'hauria de fer fora els del futbol i deixar només un quart de pàgina amb el resultat i una petita crònica que es podria treure de qualsevol diari. També es

podria prescindir de totes les notícies relatives a coses que no es resolen mai o que ens fan la cara roja quan les llegim. Un altre punt d'espai hauria de ser deixar de publicar totes les bajanades que diuen els polítics a les rodes de premsa o quan se'ls acosta una carxofa de les de parlar (ara no em surt el nom de l'aparell), es podria guanyar molt d'espai per a la crònica social. Sense anar més lluny, una de les notícies més cridaneres és la que diu que "massa camps de golf". Ara jo podria fer una gracieta i dir quelcom sobre "camps" i "golf", però no ho faré. Vull dir que aquesta febre que els ha entrat a tots els polítics de qualsevol color pels camps de golf podria beneficiar la secció i ens podria dur titulars com "X i Y relaxant-se jugant al golf després d'una esgotadora lluna de mel". Segurament algú es deu pensar que tot plegat és una conya i que no tinc ganes de fer res. Doncs no, tot ho dic després d'una seriosa reflexió i de la senzilla observació d'allò que ens envolta. Encara que sé que ningú no em farà cas, allà que llanço la proposta encara que tinc la certesa que ningú no arregarà el guant.

Tema de la setmana, que ja toca. Això de l'ecotaxa aqueixa dels electrodomèstics és un altre engany que té el mateix sentit que el cànon de l'aigua que ens cobra el govern valencià. Clar, primer de tot s'ha de pagar això de l'americascap que tantes vegades repeteix el president dels valencians, que vol protegir tant la nostra llengua que cada dia la fa servir menys. Clar, com a menys es parla, més bé es conserva aquest llegat que ens va deixar aqueix poble desconegut que va repoblar el nostre país i que ningú sap d'on va vin-

dre, però que tenia una llengua pròpia diferent de totes: el valencià.

Llegint la magnífica col·laboració de Joan Heras, m'ha vingut al pensament la indignació que vaig sentir en visitar la -tot siga dit- magnífica exposició de "Paisatges Sagrats" a Sant Mateu. En un dels panells que hi havia al llarg del recorregut per dins l'església es podia llegir "Tortosa, una catedral més enllà de la frontera". Frontera? Quina frontera? Vaig pensar. Si arribo a tindre al davant el cap de l'exposició, l'arrapo. Però què hem de fer, això és el que hi ha, potser tot plegat siga una batalla perduda i l'única sortida que ens queda no és altra que la crònica rosa que jo proposo.

També és molt bona aqueixa que la conselleria diu que les aigües depurades es llancen al riu. Així tindriem que la rambla de Cervera es convertiria en riu (una corriente constante de agua) i fins i tot podríem tindre ànecs, barquetes i un portet fluvial. L'aigua per a regar que la porten de l'Ebre.

L'ESPIFIADA DE LA SETMANA

A vore si algú em pot explicar com Joan Raül Burriel, que es passa tota la setmana fora del poble, pot vindre un dijous a vaguejar i perdre en temps en bajanades com ara fer fotos a un local de perdició i inflar-se a ingerir begudes espirituoses d'alt contingut etílic. Jo em pensava que aquest xicot era més formal.

Què mos cal saber per a ser bons caduferos?

Castarnelles, o Castarruelles era un mestre d'obres de la vila que va finalitzar les obres de l'església de sant Bartomeu. Ara anem a veure si sabeu de qui és aquest poema.

BENICARLÓ MARINER

Benicarló s'enmiralla,
S'enmiralla en l'ampla mar.
Els pescadors que naveguen
entre mar i cel tot blau
riuen glòries de peixos,
de peixos que es van pescant.

El port espera les barques,
Les acull en un abraç
Seguint els sospirs de llum
Del dit índex que és el far.

- A - Manel Garcia Grau
- B - Jaume Rolindez i Fonollosa
- C - Carles Salvador i Gimeno
- D - Vicent Coll i Pitarch

::: col·leccionable :::

El PGOU de Peníscola

La redacció realitzada per l'empresa Territorio y Ciudad del projecte de Pla General d'Ordenació Urbana en exposició pública de Peníscola ha encès els ànims dels agricultors de Benicarló, propietaris d'estos terrenys en un alt percentatge. Segons l'Associació Local d'Agricultors (ALA) de Benicarló "de forma despectiva se'ns tracta de malgastadors d'aigua i fitosanitaris i que contaminem amb fertilitzants i pesticides".

El text assegura que "el resultat és una estructura molt marginal, de tipus residual, familiar, a temps parcial, atesa cada vegada més per jubilats i en major o menor mesura en procés definitiu i irreversible d'abandonament". En un comunicat la Junta de l'ALA recorda que predomina en les finques el reg localitzat, que compten amb qualificació en l'ús de fertilitzants i fitosanitaris i que aquestes explotacions representen tan solament el 15 % del terme.

Els agricultors benicarlondos recorden que les terres els van ser venudes i que darrere de les acusacions de "marginalitat" hi ha "arguments per a fer-nos fora de les nostres terres", conclouen.

Nous abocaments al Morrongo

text J.MAURA

L'Ajuntament estudia si el possible buidatge del nivell freàtic d'una construcció propera ha arrossegat quantitats elevades de fecals a aquesta platja amb bandera blava a causa d'un mal funcionament de la xarxa de pluvials. Els veïns de la platja del Morrongo van denunciar dimarts la presència d'un nou abocament enfront dels seus habitatges amb origen en l'alleujador de pluvials instal·lat enfront del Parador de Turisme. Segons va manifestar el regidor de Medi Ambient, Sergi Pitarch, la solució vindrà donada amb les obres del col·lector del Passeig Marítim que canalitza les aigües pluvials de la localitat i que alleuja en la platja en cas de grans avingudes d'aigua.

La inexistència de pluges en els primers dies de la setmana fa pensar al Consistori que l'origen pugua estar en connexions de fecals mal realitzades a aquest tub de pluvials que van ser arrossegades per l'aigua bombada de les obres. El Consistori, segons va indicar Pitarch abordarà en breu aquest problema que va acabar en l'estiu de 2004 amb la retirada de la bandera

blava d'aquesta platja. Per a això ha contactat amb l'empresa d'enginyers hidràulics Invall per a realitzar un estudi complet de la xarxa de sanejament de la població. No escatimaran en mitjans ja que en la radiografia de les canalitzacions s'utilitzaran càmeres i el sistema SIG per a comprovar la presència de connexions il·legals o equivocades, perquè "a Benicarló ningú sap si connecta bé en la xarxa". Segons Pitarch "tractarem de solucionar un problema greu i que de segur costarà diversos anys".

La Salle inicia la formació sobre convivència escolar

En les pròximes setmanes, vint-i-un centres de la Comunitat Valenciana posaran en marxa dels Tallers de Formació per a la Convivència dirigits al professorat, alumnat i famílies del centre. En estos tallers, cada col·lectiu visionarà els curtsmetratges elaborats per la conselleria de Cultura, Educació i Esport en què es mostren possibles situacions conflictives en l'àmbit escolar, debatent-les, analitzant-les i buscant possibles vies de solució.

A Castelló cinc centres acolliran esta iniciativa, el CEIP Carles Selma (Castelló), IES Gilabert Centelles (Nules), CEIP Avelí Corma (Moncofa), IES Alvaro Falomir (Almassora) i La Salle (Benicarló). Estos tallers s'estendran durant el primer trimestre de 2006 a tots aquells centres que es mostren interessats i ho sol·liciten.

D'altra banda, Educació ha posat a disposició de tots els centres el PREVI en el web de l'Institut Valencià d'Avaluació i Qualitat Educativa (IVECE) www.Cult.Gva.es/ivece. D'esta manera, es pot descarregar el plans en format PDF així com consultar i imprimir els protocols d'actuació, les plantilles per a arregar les mesures d'actuació, els indicadors psicològics per a reconèixer si els nostres fills són víctimes d'assajament escolar i totes les recomanacions arregades en el PREVI per a previndre l'assajament escolar i fomentar la convivència. En les pròximes setmanes els centres començaran a rebre la carteleria i els tríptics de la campanya per a fomentar la denúncia d'estos casos d'assajament escolar així com la guia per al professorat de Formació per a la Convivència. Així mateix, es van a portar a termini reunions informatives amb els directores dels centres i els Cefires.

AVE Castelló-Tarragona

El diputat provincial del BLOC, Josep Maria Pañella, ha mostrat la seua "satisfacció" per l'esmena presentada pels diputats del grup socialista, majoritari en el Congrés dels Diputats, "per a que s'assigne una quantitat, ni que siga simbòlica, de 12 milions d'euros, en els Pressuposts Generals de l'Estat de l'any 2006, per a la construcció del tram de l'AVE entre Castelló i Tarragona. "Lamentem que ho hagen hagut de fer en forma d'esmena i que no anara ja en el projecte inicial dels Pressuposts, però més val tard que mai. Desitgem que ara aquesta esmena arribe a bon port, que des dels ministeris d'Hisenda i d'Infraestructures, en mans del mateix grup que la presenta, no se li posen traves i impediments, i que siga aprovada i incorporada als Pressuposts", va dir.

Segons ha explicat el diputat nacionalista, "des del BLOC, igual que no tenim problema per criticar una actuació negativa tampoc major problema en felicitar una iniciativa quan pot afavorir, com és el cas, els interessos castellanencs.

Insten l'empresa IFF a eliminar els abocaments de pluvials

text LAS PROVINCIAS DE CASTELLÓ

L'Ajuntament de Benicarló ha instat a la multinacional americana Internacional Flavours and Fragrances (IFF Benicarló) a donar una solució que evite l'abocament de l'aigua de pluja recollida en la superfície de la planta a la xarxa de clavegueram municipal. La polèmica va començar a finals d'agost quan els efectes de la forta pluja van colmar en pocs minuts la capacitat de la bassa d'alleugeriment d'un milió de litres que l'empresa disposa en la pròpia planta i va desbordar la xarxa de pluvials municipal. Això va comportar una sortida important d'aigua per alguns carrers propers al Passeig de Febrer Soriano, com el pont subterrani a la carretera N 340.

La Policia Local, per indicació de diversos edils de l'equip de govern presents en la zona de la fugida de l'aigua de pluja, va realitzar mostres de l'aigua per a esbrinar el contingut i composició de la mateixa. Segons va explicar el regidor de Medi ambient de l'Ajuntament de Benicarló, Sergi Pitarch "a dia d'avui no existeix cap expedient sancionador obert contra IFF". El Consistori ha reclamat a l'empresa química una solució a aquests abocaments pel nucli urbà. Pitarch va admetre que "en els últims anys a IFF se l'ha deixat anar fent", en referència als abocaments controlats a la xarxa, previ avís, en casos de pluja. El Consistori ha remès una carta en la qual li exigeixen una memòria sobre aquest problema i que presenten un calendari d'actuacions que preveja l'abandonament de la xarxa municipal i facen servir el col·lector industrial de la Rambla de Cervera. La planta benicarlanda compta amb una superfície aproximada de 100.000 metres quadrats, superfície que recull per tant una gran quantitat de pluja que ompli aquest dipòsit en pocs minuts i la capacitat de les bombes que condueixen l'aigua al col·lector de l'empresa. De no canalitzar-se tal quantitat d'aigua, aquesta podria afectar al nucli urbà del municipi.

Un diumenge de bon bàsquet amb el CB Benicarló

text C.B.BENICARLÓ

Quatre són els partits que els equips del CB Benicarló juguen aquest diumenge al Pavelló Municipal. La jornada l'enceta el Júnior B i la segueixen el CB Benicarló B, el Júnior A i el Construccions Malloms, que tanca el dia amb el seu partit. Es tracta, doncs, d'una bona oferta per a passar el cap de setmana en contacte amb l'esport.

El Construccions Malloms CB Benicarló rep diumenge (18.30 hores) el Massamagrell Bàsquet amb la clara intenció d'oblidar la derrota a la pista del Salvia SL Onda (55-52). El conjunt que entrena Manolo Llorach suma tres

victòries i tres derrotes en les sis primeres jornades. Manolo Llorach, tècnic del Construccions Malloms, reconeix que la derrota va arribar "per una manca de concentració en els darrers tres minuts. Fins a eixe punt portàvem el partit ben controlat, però al final vam caure en l'errada de pensar que ja teníem la victòria garantida".

En un partit que també es va jugar dissabte, el CB Benicarló B de Jorge Lara va tornar de la pista del Nest Youth Hostel (València) amb una nova derrota (54-45) i ara buscarà la primera victòria aquest diumenge (12.15 hores) amb el Bàsquet Alaquàs com a rival.

El Júnior A de Vicent París, que

va perdre a la pista de l'Amics del Bàsquet (68-49) rep diumenge (16.30) a casa al Bàsquet Paiporta, co-líder de la categoria amb cinc victòries en sis partits. El Júnior B, per la seua part, rep els Joves de l'Eliana en un partit que també es jugarà diumenge (10 hores). A la darrera jornada els jugadors que entrena Javi Comes van superar de forma clara el CB La Vall Platges de Moncofa (22-93).

En Iniciació al Rendiment el Cadet A de Carlos Martínez i l'Infantil de Sergio Oms comparteixen rival a casa: Amics del Bàsquet. Els cadets juguen dissabte a les 12.15 hores i els infantils, a les 10 hores.

L'Indret guanya a Algemesí

text C.H.INDRET PENÍSCOLA

CATEGORIA EQUIP SÈNIOR
2ª DIVISIÓ AUTONÒMICA - GRUP "A"

HANDBOL ALGEMESI: 20
CH INDRET PENÍSCOLA: 31

Aquest dissabte ens vam desplaçar a la localitat valenciana d'Algemesí, on vam jugar contra l'equip local.

Durant la primera part va haver una gran igualtat en el camp i en el marcador, arribant al final dels primers 30 minuts amb un molt ajustat 12 a 14 a favor dels peníscolans. En aquest període tots dos equips van començar amb molta cautela, estudiant-se. Prova d'això és que en cap moment va haver una gran diferència en l'electrònic.

Va ser en la segona part on el Peníscola va començar a imposar la seua experiència i qualitat, amb jugades de molt de mèrit en atac i amb una defensa molt agressiva que poc a poc li va permetre anar agafant distància en el lluminós. Això, junt amb els llançaments des de 9 metres de la primera línia

van fer que l'equip local anés diluint-se en el camp.

Per part del CH Peníscola-Maestrat van jugar Puerto i Àlex a la porteria, Irigaray, Miguel Àngel, Fernando, Fede, Adrian, Michel, David i Juanma

Una victòria molt esperada i que ens permetrà jugar amb més tranquil·litat el proper dissabte en el Polisportiu de Peníscola i on esperem el recolzament de tota aquesta afició que hi ha en la Ciutat en el Mar.

Benicarló Grupo Poblet FS 5 Fiat Carnicer Torrejón 7

text JAVI PAU

Desil·lusió la que va viure l'afecció benicarlanda el passat dissabte davant del Fiat Carnicer de Torrejón, equip que arribava a Benicarló novè classificat amb un punt menys que el Benicarló Grupo Poblet. S'esperava un partit assequible per als caduferos però al final no va ser així i els tres punts van marxar cap a Torrejón.

El pavelló va tornar a enregistrar una fenomenal entrada amb l'assistència d'unes 2500 persones. A les grades es trobaven els jugadors del Platges de Castelló Dani Salgado i Javi Rodríguez aprofitant que aquesta jornada jugaven el seu partit en dilluns. També estava a la grada el nou jugador brasiler del Benicarló Grupo Poblet Giba, que encara no estava disponible per a jugar. Segons ens va comentar ell mateix segurament en el proper partit ja podria entrar en la convocatòria.

Entrant ja en el que va ser el partit, direm que el cinc inicial el van formar pel Benicarló Grupo Poblet: Bortolotto, Vadillo, Crispi, César Paulo i Óscar Redondo i pel Fiat Carnicer de Torrejón: Mendiola, Leitao, Carlos, Nuno i Kita. La primera part va ser molt oberta i els dos equips van disfrutar de molt bones ocasions de gol però potser les més clares van ser per part del Fiat Carnicer que un bon Bortolotto aconseguia desfer

la major part de vagades, tret dels dos gols que va encaixar en aquesta primera part, un d'ells molt dubtós en un baló que va pegar en el travesser i després va rebotar damunt la ratlla de gol. Semblava que no havia entrat però els àrbitres el van concedir. El Benicarló Grupo Poblet durant gairebé tota la primera meitat només va poder marcar a pilota parada per dos voltes gràcies a Nano Modrego al transformar un penal i una falta. Ja en el darrer minut, César Paulo va aconseguir un gran gol deixant el marcador al descans en un 3-2 molt esperançador per a l'equip local.

La segona part no va poder començar millor. César Paulo marcava després d'un xut de Vadillo que ja es colava. A continuació hi van haver uns minuts d'alternança d'ocasions i van ser els visitants els que van marcar per part de Carlos posant el 4-3 i la por en els jugadors benicarlandos. El Benicarló Grupo Poblet es va carregar aviat de faltes i faltant encara més d'onze minuts per al final ja havien fet la cinquena. Tot seguit va arribar l'empat a 4. Llavors van arribar el pitjors minuts dels locals amb molt de desconcert i joc espès, situació que van aprofitar els visitants per a establir diferències amb dos gols més i establint un 4-6 que ja deixava les coses molt complicades. Els darrers 4 minuts el Benicarló Grupo Poblet va treure a Crispi

com a porter-jugador bolcant-se contra la porteria contrària. Semblava que el miracle podia arribar gràcies a un altre gol de Nano que posava el 5-6, però no va poder ser i a falta de pocs segons, Juanpe per part dels madrilenys i amb la porteria buida, establia el definitiu 5-7.

Destacarem per l'equip local a Bortolotto que a pesar s'encaixar 7 gols va fer moltes i molt bones parades i a Nano pels tres gols marcats.

També tenim que dir que va ser expulsat el jugador del Fiat Carnicer, Nuno, que va estar provocant continuament a l'afecció benicarlanda.

En roda de premsa, l'entrenador local Taxio Gutiérrez va recalcar sobretot la diferència de velocitat en la que havien jugat els dos equips; els visitants molt més ràpids sempre que el seu equip.

XV MARXA CICLISTA DE LA SOLIDARITAT

AGARREU LA BICICLETA I AFEGIU-VOS!

ENS FA FALTA TOT BENICARLÓ PER FER UN MON MÉS JUST

VOS ESPEREM!

DIUMENGE 20 DE NOVEMBRE

Lloc: Plaça Sant Bartomeu a les 12:00 h.

Encisams a preus irrisoris

text JORDI MAURA

La recol·lecció d'enciams a Benicarló prossegueix aquests dies amb desànim pels baixos preus que s'estan pagant per la peça. Els preus actuals tan sols arriben als nou cèntims d'euro quan no estan lluny en la memòria preus que van arribar als 60 cèntims per unitat.

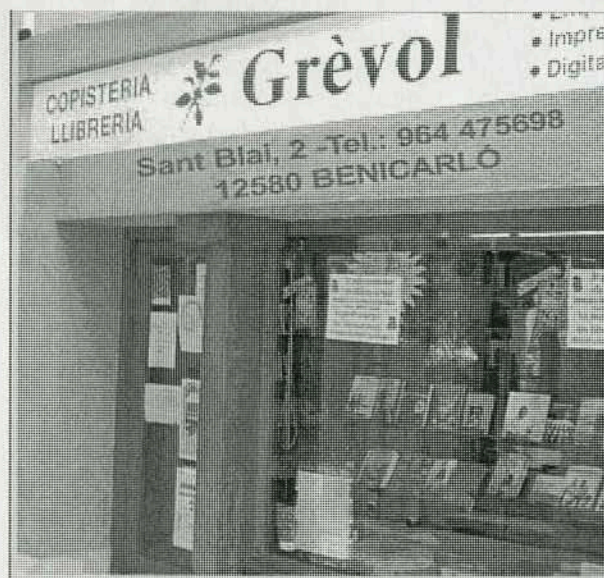
Malgrat els preus, els agricultors d'aquesta localitat, de la mà del servei d'hortalisses de la Cooperativa de Benicarló, han previst una programació de plantacions en coordinació amb la demanda i sòl disponible que s'estén del mes de setembre fins al de maig. Aquest cultiu suposa per a la Cooperativa Agrícola Benihort el producte més fort quant a nombre de peces recol·lectades a l'arribar a la xifra de set milions.

Diàriament els agricultors benicarlandos recullen 4.000 caixes amb capacitat per a vuit enciams, que implica que la Cooperativa manipule i distribuisca dià-

riament entre 30.000 i 35.000 d'aquestes hortalisses, segons explica Sebastián Torres, cap de vendes de Benihort.

Aquesta astronòmica quantitat d'enciams es distribueix principalment en els mercats estatals. L'enciam destinat a l'exportació no registra percentatges significatius, com si ocorre amb altres cultius com la coliflor o les carxofes. Les temibles gelades, que es van encebar amb força el passat any amb els cultius de regadiu del Maestrat, van provocar per contra que els preus registraren resultats notables malgrat les pèrdues.

Segons explica Torres, "la campanya ha arrencat amb problemes de qualitat achacables a les elevades temperatures, les pluges registrades i a la continuada presència de núvols que ha influït en la vegetació d'aquestes hortalisses".

Còpies

- Color
- Blanc i negre
- Plànols
- Digitals

Llibreria

- Infantil
- Adults
- Text
- Musical

Papereria

Material d'Oficina

Material de Reprografia

- Fotocopiadores
- Impresores